

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อพ่อ เก็บรักษาซาร์ทของลูกอย่างซื่อสัตย์ ห้ามเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร เฝ้าแต่ทำตามคำแนะนำที่สูงส่งของพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มจะทำความเพียรพยายามอะไร?
- คำตอบ:** พวกเขามีความเพียรพยายามพิเศษที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้เป็นนารายณ์ ที่สามารถควบคุมประสาทสัมผัสทั้งหมดของพวกเขา ดวงตาของพวกเขาไม่เคยเป็นเช่นอาชญากร ถ้าแม้กระทั่งขณะนี้ยังมีความคิดที่มีกิเลสในการมองเห็นใครบางคนและดวงตากลายเป็นเช่นอาชญากร ลูกจะสามารถเข้าใจได้ว่าดวงวิญญาณนั้นไม่ใช่ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกแห่งบาปนี้ไปสู่สถานที่แห่งการพักผ่อนและสวดกสบาย...

โอม ซานติ ลูกทางจิตที่สุดแสนหวาน รู้ว่านี่คือโลกแห่งบาป มนุษย์รู้เกี่ยวกับโลกของบุญด้วยเช่นกัน โลกแห่งบุญที่บริสุทธิ์เรียกว่า การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตรอบ ไม่มีบาปที่นั่น บาปคงอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์เท่านั้นในอาณาจักรของราวัน ลูกเคยได้เห็นรูปของราวันแล้วซึ่งเป็นสาเหตุของความทุกข์ ราวันไม่ใช่บุคคลแต่แล้วพวกเขาก็ยังเผาหุ่นจำลองของราวัน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกอยู่ในอาณาจักรของราวัน แต่ลูกได้ก้าวห่างออกไปจากอาณาจักรของราวันแล้ว ขณะนี้เราอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด เมื่อลูกๆ กำลังมาที่นี่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกกำลังไปหาพ่อผู้ที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ไม่ใช่บราห์มาหรือผู้ที่มีร่างกายใดๆ ที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข นั่นคือชีพบาบา ผู้ที่ไม่มีร่างกายเป็นของตนเองเป็นผู้ที่ทำสิ่งนี้ ลูกไม่มีร่างกายด้วยเช่นกัน แต่แล้วลูกได้ใช้ชาติเกิดและได้เข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังไปหาพ่อที่ไร้ขีดจำกัดของลูก ท่านกำลังให้คำแนะนำที่สูงส่งแก่เรา ด้วยการทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ ทุกคนจดจำสวรรค์ พวกเขาเข้าใจว่าที่นั่นคือโลกใหม่อย่างแน่นอน จะต้องมีคนบางคนที่ยกตั้งโลกใหม่อย่างแน่นอน แม้กระทั่งนรกก็จะต้องถูกสร้างด้วยใครบางคน ลูกรู้ว่าเมื่อใดที่บทบาทที่ลูกแสดงในดินแดนแห่งความสุขจะมาถึงการสิ้นสุด ลูกเริ่มที่จะมีประสบการณ์ของความทุกข์เพราะอาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้น ขณะนี้คือดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่ว่าจะมีความเชื่อและอภิมหาเศรษฐีมากมายเพียงใดก็ตาม โลกก็กล่าวได้ว่าไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน นี่คือนอกที่ยากจนข้นแค้นของความทุกข์ ไม่ว่าใครบางคนจะมีอาคารที่ใหญ่โตและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อความสุขมากมายแค่ไหนก็ตาม โลกนี้ก็ยังคงเรียกว่าโลกเก่าและไม่บริสุทธิ์ พวกเขาก็ยังคงดิ้นรนตะเกียกตะกายอยู่ในแม่น้ำของยาพิษต่อไป พวกเขาไม่แม้แต่จะเข้าใจด้วยซ้ำว่าการชองแวงในกิเลสเป็นบาป พวกเขาพูดว่า: โลกจะสามารถขยายต่อไปได้อย่างไรโดยปราศจากสิ่งนี้? พวกเขาร้องเรียก: โอ้ พระเจ้า! โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! มาและทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้บริสุทธิ์! เป็นดวงวิญญาณที่พูดผ่านร่างกายของเขา เป็นดวงวิญญาณที่ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพวกเขาก็ร้องเรียกหา ไม่มีใครเลยที่ไม่บริสุทธิ์ในสวรรค์ ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่ทำความเพียรพยายามเป็นอย่างดีในยุคบรรจบพบกันคือผู้ที่เข้าใจได้ว่าพวกเขาได้ใช้เต็ม 84 ชาติเกิด แล้วพวกเขาจะปกครองกับลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง ไม่ใช่ผู้เดียวที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด พร้อมกับราชาจะต้องมีปวงประชาด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปในบรรดาลูกบราห์มินด้วยเช่นกัน บางคนกลายเป็นราชาและราชินี และบางคนกลายเป็นปวงประชา พ่อพูดว่า: ลูกๆ เป็นเวลานี้ที่ลูกต้องซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง ดวงตาเหล่านี้เป็นเช่นอาชญากร หากด้วยการเห็นผู้อื่น ดวงตาของใครบางคนก็กลายเป็นอาชญากร ก็จะกล่าวได้ว่าเขาเหล่านั้นจะไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่เป็นเช่นนั้นไม่สามารถเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นนารายณ์ ลูกจะถึงสภาพของการอยู่เหนือปวงกรรมของลูกเมื่อลูกได้รับชัยชนะเหนือดวงตาของลูก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับดวงตา เป็นดวงตาที่หลอกลวงลูก ดวงวิญญาณเห็นผ่านหน้าต่างเหล่านี้ มีสองดวงวิญญาณในผู้นี้(พ่อบราห์มา) แม้กระทั่งพ่อ (ชีพบาบา) ก็เห็นผ่านหน้าต่างเหล่านี้เช่นกัน (ดวงตา) สายตาของพ่อก็ตรงไปยังดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายแก่ดวงวิญญาณ ท่านพูดว่า: พ่อต้องใช้ร่างกาย พ่อจึงสามารถพูดได้ ลูกรู้ว่าบาบากำลังพาลูกไปสู่โลกแห่งความสุข นี่คือนอกอาณาจักรของราวัน ลูกได้ก้าวห่างออกไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ บางคนก็ก้าวหน้าไปอย่างมากมาย ในขณะที่บางคนก็ได้ก้าวถอยหลัง แต่ละคนพูดว่า: พาฉันข้ามฟาก ลูกจะข้ามไปสู่ยุคทอง แต่ถ้าลูกต้องการประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงที่นั่น ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม สิ่งหลักในสิ่งนี้คือจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นี่คือนิเวศแรก ลูกรู้ว่าลูกดวงวิญญาณคือนักแสดง ก่อนอื่นลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและขณะนี้อยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ ขณะนี้พ่อได้มาเพื่อพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ท่านพูดว่า:

จดจำพอและกลับมาบริสุทธิ์ ห้ามเป็นสาเหตุของความทุกข์แก่ใคร ผู้คนเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์กับกันและกันอย่าง
มาก บางคนมีวิญญาณชั่วร้ายของตัณหาหาคะ และคนอื่นมีความโกรธ และบางคนแม้กระทั่งเริ่มใช้มือของพวกเขา พอพูด
ว่า: นั่นคือดวงวิญญาณบาปที่เป็นสาเหตุของความทุกข์แก่ผู้อื่น ลูกจะสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญได้อย่างไรถ้าลูก
ยังคงทำบาปต่อไป? ผู้ที่กำลังประณามชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ทุกคนจะพูดอย่างไร? ลูกพูดว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกที่
ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพและกลายเป็นนายของโลก แต่ลูกก็ยังทำงานเช่นนั้น ! เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: มองดูที่
ตนเองทุกคืน หากลูกเป็นลูกที่เชื่อฟัง ส่งสารทของลูกให้กับบาบา บางคนก็เขียนสารทของพวกเขา แต่พวกเขาก็ไม่ได้
เขียนว่าพวกเขาให้ความทุกข์กับใครหรือทำความผิดใดหรือไม่ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องหากลูกจดจำพอและยังคงทำการกระทำ
ที่ผิดต่อไป การกระทำที่ผิดจะกระทำเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ดูว่าวงจรนั้นหมุนไปอย่างไร สิ่งนี้ง่ายมาก บางคนสามารถ
กลายเป็นครูภายในวันเดียว พอกำลังอธิบายความลับของ 84 ชาติเกิดให้แก่ลูก ท่านกำลังสอนลูก และแล้วลูกก็ต้องไป
และไตร่ตรองสิ่งนั้น เราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร? บางคนสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากกว่าครูที่สอนพวกเขา บาบาสามารถ
พิสูจน์สิ่งนี้ให้แก่ลูก บางคนนำสารทของพวกเขามาให้กับ บาบาและพูดว่า: บาบาคุณสารทของฉัน ฉันไม่ได้เป็นเหตุของ
ความทุกข์แก่ใครแม้แต่เล็กน้อย บาบาพูดว่า: ลูกผู้นี้อ่อนหวานมาก เขาให้กลิ่นหอมที่ดีมาก เป็นเรื่องของเพียง 1 วินาที
เท่านั้นที่จะกลายเป็นครู นักเรียนบางคนก็ไปล้างหน้าครูของพวกเขาในการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ดังนั้น
พวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่าครูของพวกเขา บาบาถามว่า: ลูกกำลังสอนใคร? ไปยังวัดของชีวาทุกวันและ
สอนพวกเขาที่นั่นเกี่ยวกับว่าชีพบบาบาและก่อตั้งสวรรค์อย่างไร และท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของสวรรค์อย่างไร
เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ บางคนก็เขียนสารทของพวกเขาและส่งให้บาบา: บาบา สภาพจิตของฉันเป็นเช่นนี้ บาบา
ถามว่า: ลูกๆ ไม่ได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ใช่มั้ย? ดวงตาที่เป็นอาชญากรไม่ได้ทำให้ลูกกระทำความผิดที่ผิดใช่มั้ย?
ลูกต้องตรวจสอบกิริยามารยาทและบุคลิกภาพของลูกเอง พฤติกรรมและกิจกรรมของลูกทั้งหมดนั้นขึ้นกับดวงตาของลูก
ดวงตาลอกลวงลูกในหลายวิธี ถ้าลูกหยิบบางสิ่งไปและรับประทานโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้นก็ถือเป็นบาป เพราะว่าลูกนำสิ่ง
นั้นไปโดยไม่ได้รับอนุญาตจากใคร มีกฎหมายที่นี่ นั่นคือไฟบุญชัยของชีพบบาบา ไม่มีใครจะรับประทานสิ่งใดโดยไม่ได้อ
รับอนุญาตจากผู้ที่อยู่และรับผิดชอบ ถ้าใครคนหนึ่งเริ่มที่จะทำสิ่งนี้ คนอื่นก็จะเริ่มทำสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงไม่
มีความจำเป็นที่จะต้องลืดอกอะไรไว้ที่นี่ กฎก็บอกอยู่แล้วห้ามมิให้ผู้ใดไม่บริสุทธิ์เข้ามาในห้องครัวของอาคารนี้ ภายนอกก็
ไม่ใช่เรื่องราวใครจะบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาเรียกพวกเขาเองว่าไม่บริสุทธิ์ ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ไม่มี
ใครได้รับอนุญาตให้แตะต้องวัตถุล้างหรือสังคاراจารย์ เพราะว่าพวกเขาคิดว่าตนเองบริสุทธิ์และทุกคนอื่นนั้นไม่
บริสุทธิ์ แม้ว่าร่างกายของทุกคนที่นี่ไม่บริสุทธิ์ ลูกแต่ละคนสละละทิ้งกิเลสตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ คนที่มีกิเลสก็ม
ลงเบื้องหน้ารูปปั้นบูชาของผู้ที่ปราศจากกิเลส มีการกล่าวว่า: “ผู้นี้เป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และมีความถูกต้องตาม
ศีลธรรมจรรยาอย่างมาก” ไม่มีมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ใดในยุคทอง นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ มีเพียงประเภทเดียวเท่านั้น ลูกรู้ถึง
ความลับในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ความลับของแรกเริ่ม ตอนกลาง จนกระทั่งถึงตอนจบของโลกควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของ
ลูก ขณะเรารู้ทุกสิ่ง ไม่เหลือสิ่งใดที่จะต้องรู้ เรารู้จักพอ ผู้สร้าง เรารู้เกี่ยวกับอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เรารู้ถึงสถานภาพ
ของเราในอนาคตซึ่งเรากำลังทำความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตาม หากพฤติกรรมของลูกนั้นเสียไป ลูกไม่สามารถประกาศ
สิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ การให้ความทุกข์แก่ใครบางคน การชกต่อยในกิเลส การมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ ทั้งหมดนั้นเป็น
บาป ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะเปลี่ยนสายตาของลูก สายตาของลูกจะต้องดีมาก เมื่อดวงตาของลูกเห็นใคร
บางคนกำลังโกรธ ลูกเองก็เริ่มที่จะทะเลาะเช่นกัน ไม่มีความรักต่อชีพบบาบาแม้แต่เล็กน้อยและลูกก็ไม่ได้จดจำชีพบบาบาเลย
เป็นความยิ่งใหญ่ของชีพบบาบา เป็นความยิ่งใหญ่ของกูรู และเป็นความยิ่งใหญ่ของสัจกูรู ที่สามารถทำให้ลูกเห็นนิมิตของ
โกวินดา, ศรีกฤษณะ เป็นกูรูที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นโกวินดา ปากของลูกนั้นจะไม่ถูกทำให้หวานด้วยการมีเพียงแค่นิมิต
มีรามได้รับนิมิตแต่ปากของเธอนั้นหวานหรือไม่? เธอไม่ได้ไปสวรรค์จริงๆ นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นั่นไม่
สามารถเรียกว่าเป็นความสุขของสวรรค์ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการเพียงแคเห็นโกวินดา แต่เป็นเรื่องของการกลายเป็นเช่น
เดียวกันกับเขา ลูกได้มาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งว่าลูกไปหาท่านและท่านกำลังทำให้ลูก
กลายเป็นเช่นนั้น (กฤษณะ) ดังนั้น บาบาแนะนำทุกคนว่า: เขียนสิ่งนี้ใน สารทของลูก: ดวงตาของฉันลอกลวงฉันไหม?
ฉันได้ทำบาปไหม? ดวงตาลอกลวงลูกไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งอย่างแน่นอน ดวงตาต้องเยือกเย็นอย่างสมบูรณ์ คิดว่าตน
ปราศจากร่าง สภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมนั้นจะไปถึงได้ในเวลาสุดท้าย แต่นั่นด้วยเช่นกันเมื่อเพียงแค่ลูกส่งสารทของลูกให้
บาบา ทุกสิ่งจะได้รับการสะสมโดยอัตโนมัติในทะเบียนประวัติของดารามราช แต่แม้กระทั่งในรูปที่มีตัวตนก็ต้องรู้ทุกสิ่ง
เพื่อที่ท่านสามารถเตือนลูกเพราะพ่อได้เข้ามาสู่รูปที่มีตัวตนที่นี่ คนที่มีดวงตาเช่นอาชญากรหรือผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างจะ
ทำให้บรรยาภาไม่บริสุทธิ์ แม้กระทั่งในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ โยคะของสติปัญญาของลูกก็ออกไปข้างนอก มายา
ลอกลวงลูกอย่างมากมาย จิตใจก็ชุกชอนอย่างมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ เมื่อลูก

ดวงวิญญาณมาหาบาบา ท่านก็จะตกแต่งลูกด้วยความรู้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยความรู้ และแล้วลูกจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายจะบริสุทธิ์ในยุคทอง และหลังจากครึ่งวงจรรจะเป็นอาณาจักรของราวัน ผู้คนถามว่า: ทำไมพระเจ้าถึงทำเช่นนี้? อย่างไรก็ตามนี่คือสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครที่คงอยู่ตลอดไป พระเจ้าไม่ได้ทำอะไร ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพเดียว บางคนพูดว่า: ทำไมฉันควรจดจำพระเจ้าเช่นนั้น? อย่างไรก็ตาม ลูกไม่ได้มีการเชื่อมโยงใดกับศาสนาอื่นใด ผู้ที่กลายเป็นหนามจะมาและกลายเป็นดอกไม้ บางคนถามว่า: พระเจ้าจะพาแค่ชาวบาร์ตไปสวรรค์เท่านั้นหรือ? เราไม่ยอมรับสิ่งนั้น พระเจ้าเลือกปฏิบัติด้วยวิธีนี้หรือ? อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ได้กำหนดไว้แล้วในละคร ถ้าทุกคนได้ไปสวรรค์ บทบาทของศาสนาที่นับไม่ถ้วนจะดำเนินต่อไปอย่างไร? ไม่ได้มีดวงวิญญาณหลายพันล้านดวงในสวรรค์ ก่อนอื่นต้องเข้าใจสิ่งหลักว่า: ใครคือพระเจ้า ให้เข้าใจท่านก่อน ถ้าพวกเขาไม่ได้เข้าใจ พวกเขาจะเฝ้าแต่ถามคำถามมากมาย ถ้าพวกเขาพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาจะบอกว่าสิ่งที่ลูกพูดนั้นถูกต้องแน่นอนเราต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำผู้เดียวนั้นไว้ ผู้คนของทุกศาสนาจดจำพระเจ้า ขณะนี้ลูกๆ กำลังได้รับความรู้นี้ ลูกเข้าใจว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ลูกแม้กระทั่งอธิบายอย่างมากมายในงานนิทรรศการแต่ก็ยังมีจำนวนน้อยมากที่ปรากฏออกมา อย่างไรก็ตามมันไม่ได้หมายความว่าลูกไม่ควรจัดงานนิทรรศการอีกต่อไป สิ่งนี้อยู่ในละครและลูกก็ได้ทำมัน บางครั้งดวงวิญญาณก็ปรากฏตัวในงานนิทรรศการแต่บางครั้งก็ไม่ปรากฏตัว ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไปหลายคนจะมาและเริ่มทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง บางคนผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำจะไม่ทำความเพียรพยายามมากนัก พยายามอธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ห้ามกระทำการใดๆ จดลงไปว่าลูกได้ทำให้ใครมีความสุขหรือไม่ ฉันได้ทะเลาะเบาะแว้งกับใครหรือไม่? ฉันได้พูดสิ่งใดที่ผิดกับใครบางคนหรือไม่? ฉันได้ทำอะไรที่ไม่ถูกต้องหรือไม่? บาบาพูดว่า: เขียนการกระทำที่เป็นบาปที่ลูกได้ทำลงไป ลูกรู้ว่าลูกได้ทำบาปตั้งแต่ยุคทองแดงดังนั้นก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป เมื่อลูกได้ให้สิ่งที่ลูกเขียนแก่บาบา ภาระก็จะเบาบางลง บางคนเขียนว่า: ฉันไม่ได้เป็นสาเหตุของความทุกข์แก่ใคร บาบาพูดว่า: อัจชะ นำชาร์ทของลูกมาและพ่อจะดูชาร์ทนั้น บาบาจะเรียกลูกเพราะท่านต้องการเห็นลูกๆ ที่ดีเช่นนั้น บาบาให้ความรักอย่างมากแก่ลูกที่มีค่าและเชื่อฟัง บาบาว่ายังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม บาบาเห็นความเพียรพยายามที่ลูกแต่ละคนทำ เมื่อลูกๆ ไม่ได้เขียนชาร์ทของพวกเขาก็จะต้องมีความอ่อนแอบางอย่างที่พวกเขากำลังซ่อนจากบาบาอย่างแน่นอน บาบาจะพิจารณาเพียงว่าใครบางคนเป็นลูกที่ซื่อสัตย์อย่างแท้จริงถ้าเขาเขียนชาร์ทของเขา อย่างไรก็ตามพร้อมกับชาร์ท กิริยามารยาทก็จำเป็นต้องมีด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้ภาระของลูกเบาบางลง บอกพ่อด้วยการเขียนถึงบาปที่ลูกได้ทำไว้ ห้ามเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใคร เวลานี้ คงอยู่อย่างเป็ลูกที่เชื่อฟัง
2. ทำให้สายตาของลูกนั้นดีมาก ระมัดระวังอย่างมากที่ดวงตาของลูกจะไม่หลอกลวงลูก รักษา กิริยามารยาทของลูกเป็นอย่างดี ห้ามสร้างกระทำการใด ๆ ที่เป็นบาปภายใต้อิทธิพลของตัณหาหรือความโกรธ

พร: ขอให้ลูกมีความศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขอย่างสม่าเสมอและเพียรพยายามอย่างเต็มที่ในขณะที่รักษาเป้าหมายและจุดหมายปลายทางของลูกไว้ในสำนึกรู้ของลูก
เป้าหมายของชีวิตบราห์มินคือ การมีความสุขภายในอย่างสม่าเสมอโดยปราศจากการคำนึงที่มีขีดจำกัด เมื่อเป้าหมายนี้เปลี่ยนและลูกก็กลับมาติดอยู่ในตรอกแคบๆ ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่มีขีดจำกัด จุดหมายปลายทางนั้นก็จะอยู่ห่างไกลมาก ดังนั้นไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น แม้ว่าลูกจะต้องสละละทิ้งการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่มีขีดจำกัดก็จงทำ แต่ห้ามปล่อยความสุขที่ไม่มีต้นบุญของลูกไป รักษาพรของการเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขในสำนึกรู้ของลูกและได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไร้ขีดจำกัดโดยการทำความพยายามอย่างเต็มที่

คติพจน์: กลายเป็นภาพลักษณ์ของคุณธรรมและให้ท่านคุณธรรมต่อไป นี่คืองานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่มาก

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพื่อที่จะเป็นโยคีที่ง่ายดาย จงมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า

อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นนายดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยความรู้และนายผู้ทรงอำนาจสูงสุด และออกไปจากการ
ประเภทของความมากมาย จงใช้เวลาของคุณเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อเสมอ จงหลุดหายอยู่ในความรักและอยู่ในสภาพ
ของการดื่มด่ำในความรัก และสิ่งอื่นๆทั้งหมดจะจบลงอย่างง่ายดาย และแล้วจะมีแถวของปวงประชาและผู้เลื่อมใสศรัทธา
ของคุณอยู่เบื้องหน้าคุณ